

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121567022
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121567022.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore žalobcu: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: Q. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX XX A., v konaní o zaplatenie 732,59 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 5Csp/23/2022-92 zo dňa 15.06.2022, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku II. a III. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku I. **p o n e c h á v a n e d o t k n u t ý .**

Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 705,59 Eur s príslušným úrokom z omeškania, vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 87,94 %.

2. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 28.11.2019 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.000,- Eur s mesačnou splátkou vo výške 50,- Eur, splatnou v 20. deň mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.12.2019 a poslednej splátky 20.07.2021. Z výpisu z úverového účtu za zrejmé považoval, že žalovaný čerpal úver dňa 28.11.2019 vo výške 1.000,- Eur, nakoľko úver nesplácal riadne a včas, veriteľ listom zo dňa 21.04.2020 vyzval žalovaného k splateniu sumy vo výške 226,94 Eur, s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania po dobu dlhšiu ako 3 mesiace s uvedením lehoty 16 dní a s upozornením, že ak nedôjde k úhrade tejto sumy, vyhlási veriteľ úver za predčasne splatný. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil, žalobca listinou zo dňa 18.05.2020 úver zosplatnil ku dňu 18.05.2020. Pokiaľ ide o samotné zosplatenie úveru uviedol, že žalobca vyzval žalovaného výzvou zo dňa 21.04.2020, ktorá sa žalobcovi vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote 28.05.2020, na základe čoho súd za deň doručenia výzvy zo dňa 21.04.2020 považoval deň vrátenia zásielky do banky, t.j. deň 28.05.2020. Až následne po tomto dni začala žalovanému plynúť 15-dňová lehota na plnenie v zmysle výzvy a následne mohol žalobca úver riadne zosplatiť. Napriek tomu žalobca úver zosplatiť listom zo dňa 18.05.2020, na základe čoho uzavrel, že nedošlo k riadnemu zosplateniu úveru v súlade so zákonom, nakoľko žalobca úver zosplatiť skôr ako bola žalovanému doručená výzva podľa § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ. Ďalej súd uviedol, že z prehľadu úhrad mal preukázané, že žalovaný uhradil sumu 294,41 Eur, žalobca síce úhrady žalovaného v sume 27,- Eur započítal na úhradu poplatkov, avšak bližšie nešpecifikoval a nepreukázal, z čoho pozostávajú a na podklade čoho si ich

uplatnil. Súd preto s poukazom na uvedené sumu vo výške 27,- Eur započítal na úhradu istiny pri výške mesačnej splátky 50,- Eur a započítaní úhrad na najstaršie neuhradenú splátku. Uzavrel, že žalovaný uhradil splátky za mesiac december 2019, január až apríl 2020, čo predstavuje celkovo sumu 250,- Eur a so splátkou za mesiac máj 2020 sa dostal do omeškania, nakoľko táto bola uhradená len vo výške 44,41 Eur. Žalobcovi v konečnom dôsledku priznal rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a výškou úhrad poskytnutých žalovaným na úhradu dlhu vo výške istiny 705,59 Eur. Nepriznal žalobcovi uplatňované náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 9,- Eur, nakoľko tieto zo strany žalobcu neboli preukázané a ani vysvetlené z hľadiska právneho dôvodu ich uplatnenia a ich výšky a taktiež za nedôvodnú žalobu považoval i ohľadne vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 9,26 Eur, nakoľko k zosplatneniu úveru ku dňu 18.05.2020 nedošlo ani k omeškaniu úhrady splátok žalovaným. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na pomer úspechu žalobcu a žalovaného v spore. Žalobcovi priznal čistý úspech vo výške 87,94 %.

3. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca. Vytýkal prvoinštančnému súdu, že žalobcom uplatnený nárok krátil napriek tomu, že žalovaný nároky uplatnené žalobcom v konaní výslovne nepoprel. Za nesprávne právne posúdenie veci považoval i záver prvoinštančného súdu o tom, že žalobca úver zosplatnil napriek tomu, že výzva podľa § 53 ods. 9 v súvislosti s ust. § 565 OZ bola doručená až po zosplatnení úveru. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodovaciú prax najvyšších súdnych autorít, podľa ktorej platí, že ak nedôjde k reálnemu doručeniu listiny, platí, že nastávajú účinky s ňou spojené momentom, keď adresát nevyužil objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom. Pri listinných zásielkach doručovaných prostredníctvom poštového podniku dňom uloženia zásielky na pošte. K žalobe pripojil elektronické podacie hárky, z ktorých vyplýva, že upozornenie pred zosplatnením zo dňa 21.04.2020 a výzva zo dňa 18.05.2020, ktorou došlo k predčasnemu zosplatneniu úveru, boli žalovanému reálne zasielané na adresu jeho trvalého pobytu. Zo sledovacieho systému zásielok Slovenskej pošty, a.s. vyplýva, že zásielka obsahujúca upozornenie plus výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.04.2020 bola uložená na pošte 24.04.2020 a vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru bolo uložené na pošte 21.05.2020. Na základe uvedeného zastal názor, že listom zo dňa 18.05.2020 zosplatnil úver riadne a platne. Poukázal na čl. 3.1, 4.2, 4.4 zmluvy o úvere, že žalovaný bol v omeškani s úhradami niekoľkých splátok. Boli mu v tejto súvislosti zasielané upomienky. Považoval svoj nárok na zaplatenie poplatku vo výške 9,- Eur a sumy 27,- Eur za zákonný a dôvodný. Poplatok za vystavenie upomienky je v bankovej praxi bežne účtovaným poplatkom. Pri posúdení výšky poplatku za upomienku nemožno vychádzať iba z reálnych nákladov spojených s daným úkonom. Úlohou poplatku je zabezpečiť, aby bol dlžník motivovaný splniť konkrétny záväzok riadne a včas. Poplatky súvisiace so spotrebiteľským úverom predstavujú bežnú časť ceny úveru, za ktorú sa v súlade s § 53 od. 1 i.f. OZ nevzťahuje súdny prieskum jej primeranosti (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 10.04.2014 sp.zn. III.ÚS 3725/2013). Žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu v odvolaní napadnutej časti zmenil a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel záveru, že prvoinštančný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania síce nedospel k správnym skutkovým zisteniam na podklade ním uvedených dôvodov, avšak o veci právne správne rozhodol. Za opodstatnenú odvolací súd považoval odvolaciú námietku vznesenú žalobcom v súvislosti s doručovaním výzvy podľa § 53 ods. 9, § 565 OZ, keď podľa ustálenej súdnej praxe pre doručovanie hmotnoprávných úkonov sa nevyžaduje reálne prevzatie zásielky adresátom, to znamená, že aj bez takto dojednanej fikcie doručenia sa bude právny úkon považovať za doručený bez ohľadu na faktické prevzatie, ak dôjde do dispozičnej sféry adresáta. Určujúcim je preto zistenie, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, postačuje, ak tento dôjde do dispozičnej sféry adresáta, tým sa završuje proces účinného doručenia právneho úkonu. Nastáva jeho záväznosť, nemožno ho jednostranne odvolať. Prvoinštančný súd preto nepostupoval správne, pokiaľ doručenie zásielky viazal na deň jej vrátenia do banky dňa 28.05.2020, naopak za deň doručenia bolo možné považovať moment, keď sa právny úkon dostal do dispozičnej sféry adresáta, a to aj napriek tomu, že adresát sa s ním skutočne neoboznámil.

6. Napriek uvedenému však odvolací súd považoval záver vyslovený prvoinštančným súdom o tom, že v danom prípade nedošlo k platnému zosplatneniu úveru za správny, nakoľko z prehľadu splátok bolo

preukázané, že žalovaný uhradil splátky za mesiac december 2019, január až apríl 2020. Do omeškania sa dostal so splátkou za mesiac máj 2020, keď uhradil len 44,41 Eur a po tomto dátume. Žalobca totiž v žalobe uviedol, že žalovaný za mesiac december 2019 aj január 2020 uhradil 94,41 Eur, to znamená, že sa do omeškania dostal z úhradou splátky za február 2020, pokiaľ žalovaného upozornil 21.04.2022 na omeškание so splátkou z februára 2022, urobil tak pred uplynutím troch mesiacov od omeškania s úhradou splátky. V kontexte uvedeného sa preto odvolací súd stotožnil so záverom prvoinštančného súdu o tom, že zosplatnenie úveru bolo vykonané v rozpore s ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ a splatnosť úveru nastala na základe zmluvy dňa 20.07.2021. Za podstatné v tejto súvislosti odvolací súd považuje uviesť, že pokiaľ prvoinštančný súd žalobcovi nepriznal ním uplatnené poplatky v sume 27,- Eur a 9,- Eur podľa § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch v platnom znení, možno žalobcovi ako veriteľovi priznať iba poplatky a úroky v zmysle zákona alebo ako boli dojednané v uzatvorenej zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Odvolací súd dojednanie, na podklade ktorého by vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie poplatku 3 x 9,- Eur + 9,- Eur nezistil. Prvoinštančný súd žalobcovi nepriznal nárok na ním uplatnený kapitalizovaný úrok vo výške 9,26 Eur. Odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že vzhľadom na to, že prvoinštančný súd priznal žalobcovi sumu 705,59 Eur s príslušným úrokom z omeškania z jednotlivých splátok, priznaním kapitalizovaného úroku by došlo k duplicitnému priznaniu úroku z omeškania za to isté obdobie.

7. Vo väzbe na uvedené odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku II. a III. postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Vo výroku I. ako odvolaním strán sporu nenapadnutom ponechal rozsudok prvoinštančného súdu nedotknutý.

8. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu nezistil, že by mu v súvislosti s odvolaním podaným zo strany žalobcu účelne vynaložené výdavky vznikli.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)